

**Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D.
Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici**

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. IV. Corollaria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74152](#)

quod Superior jubet, subditus obedire non potest: sed quotiescumque Superior præcipere aliquid, quod minus probabile apparet, tories conscientia dicaret subditu, quod res præcepta foret illicita: ergo.

16. Probatur sextò Rationibus reflexis & indirectis [1.] prudenter & licite amplectimur sententiam probabiliorem: sed est sententia probabilior, quae docet, usum opinione minus tutu & minus probabilis esse licitum: ergo licite & prudenter hanc sententiam amplectimur, nosque eidem conformamus. Majorem admittunt adversi, paucissimis exceptis, qui tamen sibi ipsi malè concordant, ut contra Vincent. Baron. observat. cit. Matth. de Moja. minor probatur. Sententia, qua firmioribus nimirū fundamentis, est probabilior: sed hæc benigna nimirū firmioribus motivis, tum extrinsecis [de quibus infra] tum intrinsecis partim directis, nempe naturā probabilitatis, libertate assentiendi, continuā Ecclesiae, Doctorum, Universitatū praxi, oppositā sententia moraliter impossibilitate & inutilitate &c. partim indirectis: nam [...] lex dubia, quam probabilius est non dari, quam dari, non obligat: sed lex sequendi in omnibus partem faventem legi, vel probabiliorem, est dubia, camque est probabilius non existere, quam existere: siquidem multò plures sunt, qui hanc legem negant, quam admittunt, neque adverfarii hanclegem probant argumentis, non facile solubilibus: ergo ejusmodi lex & obligatio non datur. Major constat: Lex non sufficenter promulgata non obligat: sed lex dubia non est sufficenter promulgata: ergo. Unde [3.] in dubio melior est conditio possidentis in omni materia virtutis, [ut disp. 3. 4. 3. probavimus] sed lex obligans ad tutiorem & probabiliorem est dubia, possest vero stat pro libertate: ergo melior est conditio libertatis, adeoque quam liberè tam licite amplectimur sententiam minus tutam, & minus probabilem [4.] si daretur ejusmodi lex, nostra sententia non est probabilis, quia contra legem non potest dari practica probabilitas: sed Adverfarii negare non possunt, quia nostra sententia sit saltem probabilis: ergo iudicem debent concedere non dari certam legem in contrarium, [5.] Incredibile videtur, ut lex pertinens ad jus & legem naturalem in Ecclesia Catholica à pluribus, iisque pīs, ac doctis ignoretur, quam agnoscatur: sed lex ista sequenda tuiora & probabiliora pertinet ad legem naturæ, quam tamen à pluribus iisque doctis ac pīs in Ecclesia Catholica ignoratur, quam agnoscitur: ergo ejusmodi lex non datur. [6.] Lex evitandi peccata materialia est pro statu naturæ lapſus moraliter impossibilitatis, magis nociva, quam proficiunt communī bono: sed ideo obligaremur sequi probabiliorem, quia temeritatem evitare periculum peccati materialis: ergo. Imò cū etiam opinio probabilior, si faveat libertati, conjunctum habeat periculum peccati materialis, etiam non liceret sequi probabiliorem, ut putat Mercur, supr̄ refutatus. [7.] Veritatem invincibiliter ignorantis error ad culpam imputari non potest: sed constitutus inter duas sententias oppositas, si adhibita diligentia debita non inveniat certam veritatem, invincibiliter

ignorat, ex qua parte stet veritas, tametsi una opinio sit probabilior altera: ergo tamen error ad culpam imputari non poterit.

§. IV.

Corollaria.

Inferes ex dictis primò. Prudentem & licitum: Iesse usum opinione minus tutu, & aquæ probabilis: nam argumenta, quæ probant licitum usum minus probabilis, multò magis evincunt usum opinione aquæ probabilis.

Inferes secundo. Si ly innum capias processus quod excludit periculum formalis peccati, le omnem sententiam vere probabilem esse aquiliter tutam, quia qualibet excludit periculum licet & nunc DELUM offendendi, sic que neutra exceptio positio erit magis vel minus tutu.

Inferes tertio. In praxi vix posse contingere, ut quis sequatur opinionem probabilem, quam extrinseca, tam directis, quam indirectis, reflexis non videatur probabilior operari. Nam licet in judicio speculatori & ex vi directi modi aliquia opinio minus probabilis appareat, si tamen accedant extrinseca, & indirecta, nequid dubia lex non obliget, quod melior sit conditio possidentis, quod prudens assensus licet reducitur in praxi &c. jam opinioni major probabilitas conciliatur. Ex quo tale judicium certum conscientia deduci potest: Probabilitate omnibus persatis esse licitum usum opinione vere probabilem, est illa secundum motu directo excludatur esse minus probabilis, & minus tutu: sed hoc opinio v.g. pingere die feſto efficitur, ergo probabilius est, illius usum esse licitum: sed quod probabilius est esse licitum, est evidenter & soluē licitum: ergo.

Nec tamen probo opinionem Tetilli, ex illi-⁴⁸ mantis, opinionem minus probabilem ex ipso absens & judicio opinantis evadere probabilem, è quod cuiuslibet suam opinionem sit probabilis. Nam contra est primo. Quod proprium judicium nec pertinet ad intrinsecam [cum non sit aliqua ratio assentiendi] nec ad extrinsecam probabilitatem, quæ accipitur ab extrinseca directis auctoritate, quam nemo fecit sibi: quomodo ergo faciet majorem probabilitatem? Secundò. Judicium proprium opinantis non habet majorem probabilitatem, quam accipit à motivis, cum ex se sit indifferens, ut sit prudens, vel imprudens: ergo ipsum non potest tribuisse novum gradum probabilitatis. Tertiò. Sequeretur, quod quanto vehementius est judicium, tanto major exinde probabilitas consurgere, quod est falsum; cum judicium vehementius capere ex passione proveniat, quæ recta ratio magistratur, quam juvatur, & hæretici se penitentem suis erroribus maximā judicij pertinaciā [sic] ideo prudentius sed imprudentius] adhereret. Suum quidem, ex communī verbo, cuique pulchrum, at non ideo probabilius; cum faciliter aliquo affectu, & passione abducatur à vero, unde & medici agrotantes proprium placitum prætermittere, & alienis debent consilii obsequi.

ART.